

തയ്യാറെടുപ്പിന്റെ കാലം

(മത്താ. 3- 4:11; മർക്കൊസ് 1:1- 13; ലൂക്കൊസ് 2:40- 4:13; യോഹന്നാൻ 1:19- 28)

I. നസ്രേത്തിലെ നിശ്ചിതമായ വർഷങ്ങൾ.

മുപ്പതുവർഷത്തേക്ക് നസ്രേത്തിലായിരുന്നു യേശുവിന്റെ ഭവനം. യെരൂശലേമിലേയും യെഹൂദ്യയിലേയും കൂടുതൽ പരിഷ്കൃതരായിരുന്ന യെഹൂദന്മാരാൽ നിന്ദിക്കപ്പെട്ട ഒരു ചെറിയ കുഗ്രാമമായിരുന്നു അത്; വിജ്ഞാനവിരോധികളുടെ ഇടയിൽ നിന്ന് യേശു വന്നപ്പോൾ, അവനെയും അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരെയും നിന്ദാപൂർവ്വം നസ്രാണികൾ എന്നു വിളിച്ചിരുന്നു.

1. **സുവിശേഷങ്ങളുടെ സ്വയം-നിയന്ത്രണം.**- മുപ്പതുവർഷത്തെ നിശ്ചിതമായിരുന്നു തൊട്ടിലിനുചുറ്റും ഉായ സംഭവവും, അവന്റെ ശുശ്രൂഷയും, അവന്റെ ക്രൂശം നൽകുന്ന അന്തരം. ദൈവശ്വാസീയരല്ലാത്ത മനുഷ്യർ ജീവചരിത്രം അങ്ങനെ എഴുതിയില്ല. അവർ ഇഷ്ടപ്പെട്ടത് ബാല്യത്തിലെ സംഭവങ്ങളായിരുന്നു, പ്രതിഭാശാലിയുടെ ആവിർഭാവവും അടയാളങ്ങളും ആയിരുന്നു അത്. യേശുവിന്റെ ആദ്യവർഷങ്ങളെ കുറിച്ച് എഴുതിയ ദൈവശ്വാസീയരല്ലാത്ത ആളുകളുടെ സുവിശേഷങ്ങൾ ആ മനോഭാവത്തിലുള്ളതായിരുന്നു. അവരുടെ പേരുകളെല്ലാം ദുർനിമിത്തങ്ങളും അകാല അത്ഭുതങ്ങളും, അവനെ ആദരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ആയിരുന്നുവെങ്കിലും, ഫലം അവനെ വാസ്തവത്തിൽ അനാദരിക്കലായി തീർന്നു. സുവിശേഷങ്ങളുടെ സ്വയം-നിയന്ത്രണം, സംഭവങ്ങളുടെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെയും ലേഖകരുടെ ദൈവശ്വാസീയതയെയും തെളിയിക്കുന്നതാണ്.

2. **വിദ്യാഭ്യാസ സ്വാധീനങ്ങൾ.**- യേശു ഏകാന്തതയിലോ അല്ലെങ്കിൽ അജ്ഞതയിലോ ആയിരുന്നില്ല വളർന്നുവന്നത്. അവൻ ഒരു തച്ചനും, ബഹു മതിയുള്ള തച്ചന്റെ മകനുമായിരുന്നു (മത്താ. 13:55; മർക്കൊസ്. 6:3). ഏതൊരു യെഹൂദ കുട്ടിയും ഒരു തൊഴിൽ അഭ്യസിച്ചിരുന്നു. ഗ്രാമകൃഷിക്കാർക്ക് എഴുതുവാനും വായിക്കുവാനും കഴിഞ്ഞിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാത്തവനെന്ന അവനെ കുറിച്ചുള്ള സൂചന (യോഹന്നാൻ 7:15) അർത്ഥമാക്കിയത് അവൻ റബ്ബിമാരുടെ സ്കൂളുകളിൽ വിദ്യ അഭ്യസിച്ചിരുന്നില്ല എന്നതാണ്; അവൻ ഒരു കോളേജ്-വിദ്യാർത്ഥി ആയിരുന്നില്ല, എന്നു നാം പറയുന്നതുപോലെ. അവന് മൂന്നുഭാഷകൾ അറിയാമായിരുന്നു എന്നത് അനുയോജ്യമാകണമെന്നില്ല: അവന്റെ അമ്മയുടെ ഭാഷയായ, അരാമ്യ; തിരുവെഴുത്തുകളുടെ ആദ്യഭാഷയായ, എബ്രായയും, സാഹിത്യഭാഷയായ, ഗ്രീക്കും. പൂർണ്ണമായ തിരുവെഴുത്തുകളുടെ പകർപ്പ് വാങ്ങുവാൻ അവനു കഴിവില്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും, ഗ്രാമത്തിലെ പള്ളി അവ ലഭ്യമാക്കിയിരുന്നു; തച്ചന്റെ ഭവനത്തിലാണെങ്കിൽ പോലും അതിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങൾ എങ്കിലും അവർ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുമായിരുന്നു.

3. **യെരൂശലേമിലേക്കുള്ള അവന്റെ സന്ദർശനം.**- വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള

പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു വഴി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു (ലൂക്കോസ് 2:46-51). അവന്റെ മാതാപിതാക്കൾ വർഷംതോറും പെസഹ ആഘോഷിക്കുവാൻ യെരൂശലേമിൽ പോകുമായിരുന്നു. ചരിത്രപരമായ ബന്ധങ്ങളുള്ള നാട്ടിന്റേങ്ങളിലൂടെ എൺപതു മൈൽ യാത്ര ചെയ്താണ് അവർ അവിടേക്കു പോയിരുന്നത്. മറ്റു തലസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഉള്ള ആളുകൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതിനേക്കാൾ അവിടെയുള്ളവർ യെരൂശലേമിനെ കൂടുതൽ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. വിവിധ ദേശങ്ങളിലെ തീർത്ഥാടകർ, പല ഭാഷകൾ സംസാരിച്ചിരുന്നവർ, തെരുവീഥികളിലൂടെ നടന്ന് ദേവാലയത്തിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചിരുന്നു. ബുദ്ധിയുള്ള, താൽപര്യമുള്ള ഒരു കുട്ടിക്ക്, അത്തരം വാർഷിക യാത്രതന്നെ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസമാണ്. മൂപ്പതുവർഷങ്ങൾക്കിടയിൽ ഒരിക്കൽ മാത്രമാണ് വിജ്ഞാനവിരോധ ചിന്താഗതിയുടെ മറന്നീക്കി പുറത്തുവന്നത്. ഒരു യെഹൂദ കുട്ടിയെ സംബന്ധിച്ച് പത്ര വയസ്സ് ഒരു വഴിത്തിരിവാണ്. പത്രവയസ്സിൽ അവൻ ഒരു തൊഴിൽ പഠിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നു; അപ്പോൾ അവൻ “വളർന്നു”; പിന്നെ അവന്റെ അപ്പനാൽ കഴിയേവനല്ല; അവൻ തിരുവെഴുത്തുകൾ എഴുതിയ തോൽ ധരിക്കുവാൻ തുടങ്ങുകയും, “ന്യായപ്രമാണ സന്തതി” എന്ന് അവനെ വിളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ നിർണ്ണായക പ്രായത്തിൽ ആയിരിക്കാം യേശു ആദ്യമായി യെരൂശലേമിലേക്ക് പോയത്. അവനെ കാണാതായപ്പോഴേക്കും കൂടെയുണ്ടായിരുന്നവർ ഒരു ദിവസത്തെ വഴി ചെന്നിരുന്നു. മടക്കയാത്രയിൽ, അവന്റെ അപ്പനും അമ്മയും അവനെ ഒരു ദിവസം മുഴുവൻ യെരൂശലേമിൽ അന്വേഷിച്ചു. ഒടുവിൽ അവർ അവനെ കണ്ടതിൽ, തെരുവീഥിയിലെ കുട്ടികളോടൊപ്പം ആയിരുന്നില്ല; കാഴ്ച കാണുന്നതുമായിട്ടായിരുന്നില്ല, മറിച്ച് ദൈവാലയത്തിൽ, ന്യായപ്രമാണശാസ്ത്രീമാരോടൊപ്പം, അവർ പറയുന്നതു കേൾക്കുകയും ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായിട്ടാണ്. “നിങ്ങൾ എന്നെ അന്വേഷിച്ചതെന്തിന്? ഞാൻ എന്റെ പിതാവിന്റെ ആലയത്തിൽ ഇരിക്കേ തല്ലേയോ?”¹ അതായിരുന്നു അവന്റെ രേഖപ്പെടുത്തിയ വാക്കുകൾ, അതായിരുന്നു അവന്റെ ജീവിതത്തിലെ മുഖ്യ കാര്യവും. അവൻ അവരോടൊപ്പം നസ്രേത്തിലേക്കു മടങ്ങി വന്നെങ്കിലും, അവൻ അവർക്ക് കീഴ്പ്പെട്ടിരുന്നു, എങ്കിലും, അവന്റെ സ്വഭാവരൂപീകരണത്തിലും തന്റെ പദ്ധതികളുടെ ആവിഷ്കാരത്തിൽ, പകുത ആർജ്ജിക്കുന്നതിലും നിർണ്ണായകമായ പങ്ക് അവന്റെ യെരൂശലേം സന്ദർശന കാലയളവിൽ നിന്നുയറി എന്നു പറയാം.

എങ്ങനെ എപ്പോൾ ആണ് അവനു തന്റെ ദൈവീകമായ സ്വഭാവവും വ്യക്തിത്വവും ബോധ്യപ്പെട്ടത്? എന്ന്, ചോദിക്കാതിരിക്കാൻ നമുക്കു കഴിയുകയില്ല. അത് പെട്ടെന്ന് അവനിലുയരാനോ, അല്ലെങ്കിൽ ക്രമേണ സാധാരണ കുട്ടികളുടെ വ്യക്തിത്വം ബോധ്യമാകുന്നതുപോലെ ആയിരുന്നുവോ? വീട്ടിലെ ശാന്തമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ അവന്റെ അത്ഭുതകരമായ ജനനത്തെ കുറിച്ചു സംസാരിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അവനിൽനിന്നു തന്നെ ഉറപ്പു കരുതുന്നോ? അത്തരം ചോദ്യങ്ങൾ നമ്മുടെ കഴിവിനപ്പുറവും വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതിനപ്പുറവുമാണ്. എങ്ങനെയാലും, പത്രാമത്തെ വയസ്സിൽ അവന്റെ ദൈവീകമായ പിതൃത്വത്തെ കുറിച്ചു പൂർണ്ണ ബോധ്യം ഉള്ളവനാണെന്ന്, വളരെ വ്യക്തമാകുന്നു.

4. നിശബ്ദ വർഷങ്ങളിലെ പാഠങ്ങൾ.- പരസ്യമായ രീതിയിൽ തന്റെ പിതാവിന്റെ ജോലി മൂന്ന് വർഷത്തേക്കുമാത്രമാണ് യേശു ചെയ്തത്;

എങ്കിലും നിശബ്ദമായ വർഷങ്ങളിൽ അവൻ വാസ്തവമായി ദൈവേഷ്ടം അനുസരിച്ച് പുരുഷാരത്തെ പഠിപ്പിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കു വേണ്ടി മരിക്കുകയോ ചെയ്തു. താനാരായിരുന്നുവെന്ന് യേശു തന്റെ പ്രവൃത്തിയിലൂടെ തെളിയിച്ചു; മുപ്പതുവർഷത്തെ വളർച്ചയിൽ അവൻ “ജ്ഞാനത്തിലും ദൈവത്തിന്റെയും മനുഷ്യരുടെയും കൃപയിലും”² ആയിത്തീർന്നു. ലോകത്തിന് അത്യന്താപേക്ഷിതമായത് സ്വഭാവമായിരുന്നു; അത് നൽകുവാനായി തയ്യാറെടുപ്പിന്റെ വർഷങ്ങളൊന്നും പാഴാക്കാതെ വിജ്ഞാനവിരോധമുള്ള നസ്രേത്തിൽ നിന്ന് അവൻ പുരുഷത്വത്തിലേക്ക് ഉയർന്നു.

II. സ്നാനപര്യന്ത ശുശ്രൂഷ

1. **പ്രവചന നവീകരണം.** - പരസ്യപ്രവചനശബ്ദം കേട്ടിട്ട് നാലു നൂറ്റാൾകൾ കടന്നുപോയി. അവസാന എബ്രായ പ്രവാചകൻ ആയിരുന്ന (മലാ. 4:5, 6), കൂടാതെ യെശയ്യാവ് (40:3), മശിഹയുടെ മുന്നോടിയെ കുറിച്ച് മുന്നറിയിച്ചിരുന്നു. ആ പ്രഖ്യാപനത്തിലും, അവന്റെ ജനനത്തിലും, യോഹന്നാനെ മുന്നോടിയായിട്ടാണ് സൂചിപ്പിച്ചത്. അവന്റെ ജനനത്തെയും പരിചേരുന്ന യെയും കുറിച്ച് വിശദമാക്കിയശേഷം, ഒരു വാക്യത്തിൽ (ലൂക്കോസ് 1:80) മുപ്പതുവർഷത്തേക്ക് അവനെ കുറിച്ചുള്ളതെല്ലാം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അവൻ നസ്രേത്തുകാരനായി³ ജനിക്കും (ലൂക്കോസ് 1:15; *ഒ.വ.വ. സംഖ്യാ. 6:1-5*); പഴയനിയമ പ്രവാചകന്മാരുടേതായ പര്യടനം വസ്ത്രമായിരുന്നു മരുഭൂമിയിൽ നിന്നു വന്നപ്പോൾ അവൻ ധരിച്ചിരുന്നത്. മിശിഹയെ കുറിച്ചും അവന്റെ രാജ്യത്തെ കുറിച്ചും ഉള്ള ദർശനങ്ങൾ പ്രവചിക്കുന്ന കാലത്തും, അന്നത്തെ ആളുകളുടെ പാപമുള്ള അവസ്ഥയും ഉയർന്ന ധ്യാനവും സ്വയം-അച്ചടക്കവും അവന്റെ ആ മരുഭൂമിയിലെ അവന്റെ ഏകാന്ത പ്രവർത്തനവും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അവൻ പട്ടണങ്ങളെ അന്വേഷിച്ചില്ല, മറിച്ച് അവൻ പ്രസംഗിച്ചത്, യോർദ്ദാന്റെ കരയിലുള്ള മരുഭൂമിയിലെ വന്യമായ പ്രദേശങ്ങളിലായിരുന്നു.

2. **അവന്റെ ശുശ്രൂഷയുടെ ശക്തി.** - മുപ്പതുവർഷക്കാലത്തെ മിക്ക ശുശ്രൂഷകളിലും മികച്ച നേട്ടമാണ് അവന്റെ രൂപവർഷത്തെ ശുശ്രൂഷയിൽ കൈവരിച്ചത്. അവൻ “അത്ഭുതമൊന്നും ചെയ്തില്ല” (യോഹന്നാൻ 10:41), എന്നാൽ പെട്ടെന്ന് ദേശം അവന്റെ കാൽക്കീഴിലായി. ക്രൂരസ്വഭാവമുള്ള ആളുകൾ മാത്രമല്ല, എന്നാൽ സംസ്കാരമുള്ള ശാസ്ത്രീമാരും പരീശന്മാരും തലസ്ഥാനത്തുനിന്നു കൂട്ടമായി രാഘ്രലിയാവിനെ കേൾക്കുവാൻ വന്നു. ഒടുവിൽ, അവരുടെ ആത്മാക്കൾക്ക് വേ സന്ദേശവുമായി ഒരു മനുഷ്യൻ എത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്ന്, അവർക്കുതോന്നി. അവൻ അന്നത്തെ ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരെ പോലെ ആയിരുന്നില്ല, അതായത് തുളസി, ജീരകം, ശതകുപ്പ എന്നിവയെ കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യങ്ങളോ, ശബ്ദത്തിൽ ഒരു ദിവസം യാത്ര ചെയ്യാവുന്ന ദൂരത്തെ കുറിച്ചോ ഒന്നുമായിരുന്നില്ല അവൻ സംസാരിച്ചത്. അവന്റെ ദൗത്യം ശൂന്യതയിലായിരുന്ന ദേശത്തെ യാഥാർത്ഥ്യത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരാനുള്ള ആഹ്വാനമായിരുന്നു. പടയാളികളുടെ അക്രമത്തെ അവൻ ശാസിച്ചു, ചുങ്കക്കാരുടെ അധിക പിരിവിനെയും, പരീശന്മാരുടെ സ്വാർത്ഥതയെയും കാപട്യത്തെയും ഖണ്ഡിച്ചു സംസാരിച്ചു (ലൂക്കോസ് 3:10-14).

3. **ആസന്നമായ രാജ്യം.** - യോഹന്നാന്റെ ശുശ്രൂഷ സ്വയമായി നിലച്ചി

ല്ല. അത് *ഒരുക്കമുള്ളതായിരുന്നു*. “ദൈവരാജ്യം ആസന്നമാകയാൽ, മാനസാന്തരപ്പെടുവിൻ”⁴ എന്നായിരുന്നു, അതിന്റെ ഉദ്ദേശം. താൻ ക്രിസ്തു അല്ല എന്ന് പറയുകയും, അവനുവഴി ഒരുക്കുവാൻ വന്നവനാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്തു (യോഹന്നാൻ 1:19-23). തന്റെ സന്ദേശത്തിന് ഉന്നതം കൊടുക്കുവാൻ “മാനസാന്തരത്തിന്റെയും” “പാപമോചനത്തിന്റെയും” സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു; അതേ സമയം “വരുവാനുള്ളവനിൽ” വിശ്വസിക്കുവാനും പറഞ്ഞു, അവൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നവനാണെന്നും സൂചിപ്പിച്ചു (മർക്കൊസ് 1:7, 8; *ഒ.വ.പ്ര.* പ്രവൃത്തികൾ 19:4). അവന്റെ ചുരുങ്ങിയ ശുശ്രൂഷയുടെ ലക്ഷ്യവും നേട്ടവും - മയങ്ങി കിടന്ന ദേശത്തെ ഉണർത്തുവാനും, മശിഹയെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതിനായി ജ്വലിപ്പിക്കുവാനും, അത് ആദ്യം തന്നിലേക്കും, പിന്നെ യേശുവിലേക്കും മാറ്റുക, എന്നതായിരുന്നു.

4. യേശുവിന്റെ സ്നാനം. - യേശുവിന്റെ സ്നാനത്തോടെ അതു ഉച്ചസ്ഥാനത്തെത്തി. പാപം നിറഞ്ഞ സമൂഹത്തിലേക്കു ഒരുദിവസം പാപമില്ലാത്ത ശിശു മറിയയിൽ ജനിച്ചു. അവർ എപ്പോഴെങ്കിലും കിരുന്നോ എന്നു നമുക്ക് അറിയില്ല. എങ്കിലും അവൻ മശിഹ ആയിരിക്കുമെന്നു യോഹന്നാൻ തീർച്ചയായും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല (യോഹന്നാൻ 1:31-34). രാജാവിനേയും പരീശനേയും സിംഹത്തെപ്പോലെ നേരിട്ട പ്രവാചകൻ, നിസ്തുല മനുഷ്യനായിരുന്ന യേശുവിന്റെ മുമ്പിൽ താഴ്മയുള്ളവനായി; “നിന്നാൽ ഞാൻ സ്നാനമേൽക്കേ താണ്, *ആ എന്റെ അടുക്കൽ നീ വന്നിരിക്കുന്നുവോ?*”⁵ യേശുവിന്റെ സ്നാനം, നമ്മുടെതിൽനിന്നു, തീർച്ചയായും വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു; അതു “മാനസാന്തര” സ്നാനമോ അല്ലെങ്കിൽ “പാപമോചന” സ്നാനമോ ആയിരുന്നില്ല. എങ്കിലും അതിൽ, യോഹന്നാനും യേശുവിനും വളരെ പ്രാധാന്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. യോഹന്നാൻ, സ്വർഗ്ഗം തുറന്നതും, ആത്മാവ് ഇറങ്ങുന്നതും, “ഇവനെന്റെ പ്രിയ പുത്രൻ,”⁶ എന്ന അരുളപ്പാടും സംശയരഹിതമായി അവൻ വണങ്ങേ മശിഹയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. യേശുവിന്, നമ്മെപ്പോലെ, ജീവിതത്തിൽ സ്നാനം ഒരു പ്രതിസന്ധി ആയിരുന്നു; ആത്മാവ് അവനിൽ വന്നിറങ്ങി; അവനിലെ ദൈവപുത്രത്വം ആധികാരികമാക്കി. “അവൻ വെള്ളത്തിലേക്കിറങ്ങുന്നതിനുമുൻപും വിശുദ്ധനും നിർമ്മലനുമായിരുന്നു, അവൻ വെള്ളത്തിൽ നിന്നു കയറിയപ്പോൾ ഉയർന്ന മഹത്വത്തിന് ഉടമയായിത്തീർന്നു. അവന്റെ കഴിഞ്ഞ ജീവിതം അവസാനിച്ചു; ഒരു പുതിയ യുഗം പിറന്നു. പുതിയ ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള വാസ്തവത്തിലുള്ള അവന്റെ പ്രവേശനമായിരുന്നു അത്. കഴിഞ്ഞുപോയ വർഷങ്ങൾ യോർദ്ദാൻ നദിയിലെ വെള്ളത്തിൽ അടക്കം ചെയ്തു. അവൻ അവരിൽ മനുഷ്യപുത്രനായ, യേശുവായി പ്രവേശിച്ചു; അവരിൽ നിന്നും അവൻ ദൈവത്തിന്റെ ക്രിസ്തുവായി ഉയർന്നു.”⁷

5. പരീക്ഷണം. - യേശു ഇപ്പോൾ തന്റെ ശുശ്രൂഷയുടെ വലിയ കളത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അവന്റെ മുപ്പതുവർഷ കാലത്തെ മാനുഷിക സ്വഭാവം പകാതയാർജ്ജിച്ച് ദൈവിക ഉപകരണത്തിന് യോജിച്ചതായി തീർന്നു. അവന്റെ പദ്ധതികളും അതോടൊപ്പം പകാതയിലെത്തി. അവൻ അതവസാനത്തോളം തുടർന്നുപോകുവാൻ ധൈര്യമുള്ളവനാകുമോ? ആ ചോദ്യമായിരുന്നു പരീക്ഷണത്തിൽ ഉത്തരം നൽകേണ്ടിയിരുന്നത്. അതിനു മുഖ്യമായും വേണ്ടിയിരുന്നത് അന്ത്യം പ്രവർത്തിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയ മശി

ഹയെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന, യെഹൂദന്മാർക്കിടയിലെ പ്രവർത്തനമായിരുന്നു. ബാഹ്യമായ രൂപത്തിലായിരുന്നോ പരീക്ഷകൻ വന്നത്; അല്ലെങ്കിൽ അവൻ യേശുവിനെ ആക്രമിച്ചത്, നമ്മെ ആന്തരികമായി പാപോദ്ദേശത്തോടെ, പലപ്പോഴും വിജയകരമായി ആക്രമിക്കുന്നതുപോലെ ആയിരുന്നുവോ? നമുക്കൊരിക്കലും അറിയില്ല. പരീക്ഷണം വന്നത് മൂന്നു രൂപത്തിൽ ആയിരുന്നുവെന്ന് നമുക്കറിയാം:

a. ശാരീരികമായ ആർത്തിമുഖാന്തരം. - “ഈ കല്ലുകളെ അപ്പമാക്കി ഭക്ഷിക്കുക”⁸; ഒരു പരീക്ഷണം ഉള്ളത് (1) പിതാവിന്റെ കരുതലിനെ അവിശ്വസിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ളതും, (2) സ്വാർത്ഥതയ്ക്കായി തന്റെ അത്ഭുത-പ്രവൃത്തി ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുമായിരുന്നു. എന്നാൽ അവൻ വന്നത് “ശുശ്രൂഷിക്കപ്പെടുന്നതിനായിരുന്നില്ല പിന്നെയോ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിനായിരുന്നു,”⁹ തന്റെ അത്ഭുതവരങ്ങൾ സ്വാർത്ഥമായ ഉദ്ദേശത്തിനോ നീചമായ കാര്യങ്ങൾക്കോ തുടങ്ങുവാൻ അനുവദിച്ചില്ല.

b. ദൈവത്തിലുള്ള അവന്റെ ആശ്രയം മുഖാന്തരം. - ദേവാലയത്തിന്റെ അഗ്രത്തിൽ നിന്ന് “താഴേക്കു ചാടുക.”¹⁰ ദൈവത്തിന്റെ കരുതലിനെ അവിശ്വസിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് പുരുഷാരത്തെ അതിശയത്താൽ കരുതുന്നു എന്നു വരുത്തുവാൻ സാധ്യമല്ല.

c. ആധിപത്യത്തിനുള്ള അവന്റെ പദ്ധതികൾ മുഖാന്തരം. - യേശു മശിഹായാണ്. അവൻ ഭൂമിയെ മുഴുവൻ വാഴേതാണ്. “എന്നെ വീണ് നമസ്കരിക്കുക.”¹¹ ആത്മീയ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ ഉള്ള കീഴ്പ്പെടുത്തലിന് ഒരിക്കലും താമസിക്കരുത്. പ്രാകൃത ആയുധങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുക. ഭൂമിയിലുള്ള നിങ്ങളുടെ ആളുകളുടെ പ്രത്യാശയുമായി നിങ്ങളുടെ പ്രത്യാശ യോജിപ്പിക്കുക. നിങ്ങൾക്ക് വിജയിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത രാജാധികാരം എന്താണ്? അത്തരം പരീക്ഷണമായിരുന്നു മഹോമെറ്റ് വാളെടുത്തപ്പോൾ ഉായതും, സഭ എപ്പോഴെല്ലാം ശക്തിയിൽ അഭയം തേടിയോ അപ്പോഴെല്ലാം നേരിട്ടതും.

യേശു വിജയിക്കുകയും, പരീക്ഷകൻ “കുറെ കാലത്തേക്ക് അവനെ വിട്ടു പോകയും ചെയ്തതു,”¹² അസൂയാലുക്കളായ ശാസ്ത്രിമാരിലും, യൂദയുടെയും ന്യായാധിപസഭയുടെയും ഗൂഢനീക്കങ്ങളിലും, പിന്നീട് ക്രൂശിനുചുറ്റും ഉയർന്നുവന്ന വെറുപ്പിലും വിദ്വേഷത്തിലും മടങ്ങിവരുന്നതിനായിരുന്നു. “പാപമൊഴികെ, നമുക്കു തുല്യമായി സകലത്തിലും പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടവനായ” ആത്മാവുള്ളവനെ ഒരു അന്യായത്തിനും പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയുകയില്ല (എബ്രാ. 4:15).

കുറിപ്പുകൾ

¹ലൂക്കൊസ് 2:49. ²ലൂക്കൊസ് 2:52. ³അല്ലെങ്കിൽ നസറേത്ത്. ⁴മത്താ. 3:2; 4:17; കുടാതെ മർക്കൊസ് 1:14, 15 ഉം നോക്കുക. ⁵മത്താ. 3:14. ⁶മത്താ. 3:17. ⁷ഗയിക്കിയുടെ “ലൈഫ് ഓഫ് ക്രൈസ്റ്റ്,” വാല്യം.1., പേജ് 413. ⁸മത്താ. 4:3; ലൂക്കൊസ് 4:3. ⁹മത്താ. 20:28; മർക്കൊസ് 10:45. ¹⁰മത്താ. 4:6; ലൂക്കൊസ് 4:9.

¹¹മത്താ. 4:9; ലൂക്കൊസ് 4:7. ¹²ലൂക്കൊസ് 4:13; കുടാതെ മത്താ. 4:11 നോക്കുക.